

Als kind van mijn ouders herken ik.....

Dit is een zinnetje dat ik tegenkwam in het boekje "Open zinnen" van Christine de Vries*.

Een heel leuk boekje voor mensen die inspiratie zoeken om te schrijven of voor mensen die dagelijks een uitspraak zoeken om over na te denken. Naast de vele scheurkalenders met teksten in alle soorten en maten waar je per dag over na kan denken, nodigt dit boekje uit om je gedachten en gevoelens ook aan het papier toe te vertrouwen.

De startzin die hierboven staat riep bij mij in ieder geval direct vele reacties op. Want ik herken veel van mijn ouders in mijzelf en er tuimelden direct allerlei gedachten door mijn hoofd.

Zo heb ik van mijn vader de tomeloze energie om allerlei dingen aan te pakken en op veel fronten actief te zijn in allerlei groepen en besturen en ook in mijn werk veel dingen aan te willen pakken. Het heeft mijn vader kortgeleden een lintje opgeleverd waar ik als dochter natuurlijk heel trots op ben!

Maar ook de liefde voor de zee en wandelen langs het strand deel ik met mijn vader naast de brede interesse voor veel zaken.

Ook van mijn moeder herken ik veel dingen in mijzelf. Haar doorzettingsvermogen bijvoorbeeld en het beschouwende karakter. Zo was mijn moeder een uiterst gevoelig mens. Gevoelig voor wat anderen nodig hebben, gevoelig voor de pracht van onze Nederlandse taal, gevoelig in de zin van veel nadenken over het leven maar ook gevoelig voor harde geluiden, geuren en voor een nare sfeer.

Al nadenkend is er nog veel meer om over na te denken als ik aan mijn ouders denk. Helaas is mijn moeder inmiddels al ruim 7 jaar geleden overleden en kan ik deze gedachtenspinsels niet meer met haar delen.

Toch zullen er ongetwijfeld ook mensen zijn die liever niet iets van hun ouders herkennen in henzelf. Bepaalde eigenschappen van ouders zijn niet leuk of hebben je je hele leven al dwars gezeten en je neemt je dan heilig voor dat je het zelf anders zult gaan doen.

Soms gebeurt dat ook en doen mensen het echt totaal anders. Heel vaak echter zie je dat je in de loop der tijd ontdekt dat de dingen die je vroeger vreselijk vond van je ouders, je nu zelf ook gaat doen.

Soms is het dus "goh ik lijk wel op mijn....., wat leuk, en op andere momenten is het "Help ik lijk op mijn.....!"

Voor mensen die op jonge leeftijd al een van hun ouders hebben moeten missen kan het juist heel fijn zijn om terug te horen van familieleden hoe hun vader of moeder was. Wat voor soort karakter ze hadden of wat kenmerkend was voor hun ouders. Soms herken je daarin trekken van jezelf en vallen puzzelstukjes op hun plaats. Nu snap ik waarom ik.... is dan een vaak gehoorde uitspraak.

Wie je wordt is dus gelukkig niet alleen afhankelijk van hoe je opgroeit en wie er om je heen staan, met je geboorte krijg je ook genen mee die bepalen hoe je als persoon wordt.

Praktijk voor Rouw en Verliesbegeleiding

In de Volkskrant is op dit moment een vast artikel dat begint met de eerste dichtregels van het gedicht van Hendrik Marsman “Denkend aan Holland zie ik...” waarin diverse mensen hun mening geven over Nederland. Het lijkt wel een beetje op bovenstaande zin en biedt een leuke startzin om over veel dingen na te denken. Ook in de begeleiding gebruik ik deze zinnestelsels wel eens om mensen uit te nodigen na te denken over bepaalde aspecten. Ik hou hier wel van, een beetje creatieve uitdaging!

* Gegevens van het boekje:

Vries, Christine de
Open Zinnen (Shodo schrijfboekje 1)
Geesteren: A3 boeken, 2009
ISBN 9789077408636